

[Gustav Pedersen.]

Opgaven, dels gennem en Række Bestemmelser, der sikrer, at man ikke tager med den ene Haand, hvad man giver med den anden, at finde frem til et Forslag, der, saa langt det er muligt paa det begrænsede Felt, yder Beskyttelse og Retssikkerhed, samtidig med at det har kunnet vinde Tilslutning fra de to andre Partier, der har været repræsenteret i Udvalget.

Som det fremgaar af Betænkningen, er der to Spørgsmaal, som var behandlet i det oprindelige Lovforslag, der ikke er medtaget i Ændringsforslaget, nemlig Feriespørgsmaalet og Spørgsmaalet om Barselhvile. Feriespørgsmaalet er jo allerede indgaaet i det her i Tinget vedtagne Lovforslag om Ferie med Løn, og Spørgsmaalet om Barselhvile behandles i Befolkingskommissionen paa en betydeligt bredere Basis end den, der kunde blive Tale om her, og der vilde derfor ikke være Anledning til i denne særlige Lov at behandle dette Spørgsmaal.

Endelig er Ændringsforslaget begrænset til kun at omfatte en Gruppe af Medborgere, som oprindelig førtes ind under Betegnelsen „Funktionærer“. I Forslaget, som det oprindelig var, vedrørte Bestemmelserne alle Grupper af Lønarbejdere, der ikke havde kollektive Overenskomster uanset Arbejdets Karakter. I det udarbejdede Ændringsforslag er Opgaven begrænset til Funktionærer. Der ligger ikke heri nogen som helst Paastand om, at andre Grupper af Samfundsborgere ikke kan tiltrænge Beskyttelse baade paa den ene og paa den anden Maade, men de Opgaver, der ligger til Løsning, maa vel sikkert være lettere at føre ud i Livet i Praksis, naar de begrænses til denne bestemte Gruppe, i alt Fald i første Omgang. Til Gengæld er der i Ændringsforslaget optaget to Spørgsmaal, der ikke var behandlet i det oprindelige Lovforslag, nemlig Beskyttelse mod Misbrug af anonym Avertering. Der øves jo under den anonyme Avertering ofte et Misbrug af Ansøgerne, som der kunde være al Grund til at imødegaa med de skarpeste Midler, men selv den mere legitime anonyme Avertering, altsaa dèr, hvor det drejer sig om virkelig Pladsanvisning, selv den er ofte uheldig. Jeg behøver blot at understrege, at det altid er yderst vanskeligt at skulle opgive en hel

Masse om sin Person og sin Uddannelse til et Menneske, som man ikke aner hvem er. Det har endda i visse Tilfælde været saadan, at en Funktionær, der skulde søge Plads efter anonym Avertering, har været ude for at søge hos sin egen Principal uden at vide, at det var ham, og dermed i Virkeligheden har udleveret sig selv. Dertil kommer, at dette at skulle opgive den mindste Løn, man vil arbejde for, til en ukendt Arbejdsgiver, ofte uden virkelig at vide, hvad der forlanges af Arbejde, har medført et ret ondartet Løntrykkeri, især i Perioder med stor Arbejdsløshed.

Da det imidlertid ikke har været muligt at gaa saa vidt som til et Forbud mod anonym Avertering, er Ændringsforslaget formet saadan, at det i alt Fald saa vidt muligt skal beskytte mod de mest ondartede Misbrug og mod særlig ondartet Løntrykkeri. Derfor kræves det af dem, der ønsker at avertere anonymt efter Arbejdskraft, at de skal opgive for det første, hvad der forlanges af den paagældende, der skal søge Pladsen, og endvidere, hvilken Mindsteløn der skal betales. Jeg tror, at mange Arbejdsgivere, naar dette bliver ført ud i Livet, vil betragte det som en god Foranstaltning, fordi det fritager dem for meget Arbejde og mange Ærgrelser ved at skulle gennemgaa en Række Ansøgninger, som i Virkeligheden ikke har Basis for at blive taget i Betragtning i Forbindelse med den paagældende Pladsledighed. Endelig er der et Forbud mod at avertere anonymt, saafremt den paagældende Ansøger for at faa Pladsen skal indskyde et kontant Beløb i den paagældende Virksomhed. Det er antagelig ingen Hemmelighed, at adskillige Outsider-Forretninger og Svindelforetagender har anvendt denne Form for Avertering for at lokke arbejdsløse, der gerne vil have Plads, til at skyde Penge ind i et usundt Foretagende. Jeg kan ikke tro, at der nogetsteds skulde være Unighed om, at den Principal, der ønsker at finansieres af sin Medhjælper, i alt Fald maa opgive sit Navn, saa at Medhjælperen er i Stand til, inden han reflekterer, at tage almindelig forretningsmæssig Oplysning.

Organisationsparagraffen indeholder i og for sig ikke noget direkte nyt, men desværre er Overgrebene mod Funktionærernes Organisationsret saa talrige, at det er paa-